

а по-вече го прославили. Тогава папшата употрѣбил хитростъ, като убѣдилъ Чавдаря съ съблазнителни обѣщания да му се прѣдаде. **Л.** подозиралъ измама, та много се мъчилъ да отвърне вуйка си отъ намѣреніето му, нъ не било възможно. Затова **Л.** прѣдложилъ на вуйка си да се прѣдаде на папшата съ половината *най-отборъ* юнаци отъ четата, а него съ останилитѣ юнаци да остави на волята имъ. Въ папшовския дворъ Чавдаръ и другаретѣ му сложили оружжието, нъ скоро се намѣрили въ тъмницата. **Л.** заплашвалъ папшата, че ще обърне София на пепелъ, ако не освободи вуйка му; и за доказателство на това, разорилъ папшовитѣ чифлици въ околността на София. Една народна пѣсень, *Чавдаръ воевода и Ламуши*, още казва, че **Л.** съ четата си разбилъ софийската тъмница, та извадилъ изъ нея Чавдаря съ юнацитѣ му; пѣсеньта прилага:

Тога си Лалчо отиде
На папшовитѣ конаци,
Разби си Лалчо хареми,
Та си папшата искара,
Та какъ по какъ го рѣжеше,
Рѣжеше и го питаше:
«Памо ле, курво кахпю,
Ще ли да лъжешъ юнаци,
Съ измама да ги затривашъ?»
Па му главата отрѣза,
И на миждрака натѣкна,
Та си юнаци поведе,
И съ свирката си свиреше.
Като прѣзъ София вървеше,
Еще си викамъ викаше:
«Яллате, месо пашово,
Сѣкиму не е дадено,
Да ходи да го продава,
Салтъ на Лалча е дадено,
Да може да ги продава;
На Лалча байректаря,
Що води изметъ юнаци,
Та вършатъ таква работа,
Щото и отборъ не вършатъ.

Извѣстно е, че проф. Пречекъ въ своята *История на бълмартъ*

говори, че въ търновското въстание въ 1595 «едновременно 2,000 хайдучи съ отрядъ сърбе нападнѣли внезапно на главния румелийски градъ София и го разграбили». Покойний П. Р. Славейковъ, който обнародва цѣла горѣспоменжтата пѣсень заедно съ статията си *Български за няколко стари воеводи* въ министер. *Сборникъ* (кн. II), виушава, че може Чавдаръ или **Л.** да е съставлялъ частъ отъ дружината, за която говори по-горѣ учений историкъ.

Лама (*Auchenia lama*). Бозайникъ отъ двоекопитнитѣ съ малка камилска глава и малко по-голямъ отъ сърната, пѣма нито рокове, нито грѣбница. Муцуната му е остра, ушитѣ прави, и козината му по цѣлото тѣло е еднакво дълга, мека и червеникава. На стѣпалата си има дебела кожа. **Л.** живѣе по най-високитѣ гори на Андитѣ въ южна Америка. Перуанцитѣ ѣж държатъ по кжцията си като домашно животно, прѣнася имъ товари до 50 килогр. тежки. Месото и млѣкото ѣ се яджтъ, а кожата и козината ѣ се употрѣбаватъ за други работи.

Л. по топлитѣ и ниски мѣста мре лесно. Двѣ-три разновидности **л.** живѣжтъ въ диво състояние по най-високитѣ върхове на Андитѣ.

Лама. Име на духовнитѣ лица у тибетскитѣ и монголскитѣ ламайци. Единъ *Далайлама* или Велики-лама упражнява духовната и свѣтската власть въ Тибетъ, подъ сюзеренството на Китай и се счита като въплощение на божеството на земята; той прѣбивава въ Ласа, токо-речи невидимъ въ единъ храмъ, дѣто му се отдаватъ божески почести.